

Środa, 8 czerwca 2011 r.

Stworzenie niezależnej jednostki Parlamentu Europejskiego ds. ocen skutków regulacji i perspektywy na przyszłość

55. podkreśla znaczenie, jakie jednolity mechanizm ocen skutków regulacji miałby dla jakości i spójności procesu tworzenia polityki PE;
56. żąda zatem ustanowienia w Parlamencie Europejskim zintegrowanego procesu sporządzania ocen skutków regulacji; proponuje w związku z tym opracowanie w oparciu o wspólny system i wspólne metody wspólnej procedury sporządzania ocen skutków regulacji, z której korzystałyby wszystkie komisje;
57. zaleca, aby odbywało się to pod egidą odrębnej i niezależnej jednostki, która korzystałaby z zasobów własnych Parlamentu, np. poprzez angażowanie pracowników biblioteki i departamentów tematycznych, a także z usług ekspertów zewnętrznych, w tym urzędników oddelegowanych przez krajowe jednostki ds. ocen skutków regulacji, angażowanych ad hoc do sporządzenia konkretnych ocen skutków, oraz by jednostka ta odpowiadała przed Parlamentem Europejskim za pośrednictwem rady nadzorczej składającej się z posłów;
58. apeluje o utworzenie niezbędnej do tego celu infrastruktury administracyjnej i dopilnowanie, by poprzez wykorzystywanie zasobów własnych taka infrastruktura była neutralna dla budżetu;
59. podkreśla, że w perspektywie długoterminowej należy zastanowić się nad możliwością wypracowania wspólnego podejścia instytucji europejskich do ocen skutków regulacji; przypomina, że już w porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 16 grudnia 2003 r. oraz w międzyinstytucjonalnym wspólnym podejściu do ocen skutków regulacji z listopada 2005 r. wezwano do wspólnego podejścia instytucji europejskich do metodologii ocen skutków regulacji;
60. ubolewa, że Komisja Europejska odrzuca obecnie pomysł wspólnego podejścia instytucji europejskich do ocen skutków regulacji;
61. zwraca uwagę, że Rada nie korzystała dotychczas niemal w ogóle z możliwości sporządzania ocen skutków regulacji; wzywa zatem również i Radę do częstszego sporządzania ocen skutków regulacji, zgodnie ze wspomnianym powyżej wspólnym podejściem do ocen skutków regulacji, po to, aby poprawić jakość jej wkładu w prawodawstwo UE; podkreśla, że odpowiedzialność za inteligentne regulacje oparte na pełnych i obiektywnych ocenach skutków ponoszą wspólnie instytucje europejskie i państwa członkowskie;

*

* *

62. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Wymiar zewnętrzny polityki społecznej, promowanie norm zatrudnienia i norm socjalnych oraz odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw europejskich

P7_TA(2011)0260

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zewnętrznego wymiaru polityki społecznej promującej standardy pracy, standardy socjalne i odpowiedzialność społeczną przedsiębiorstw europejskich (2010/2205 (INI))

(2012/C 380 E/07)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 2, 3, 6 i 21 Traktatu o Unii Europejskiej,

— uwzględniając art. 7, 9, 145-161, 206-209 oraz 215 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),

Środa, 8 czerwca 2011 r.

- uwzględniając art. 5, 12, 14, 15, 16, 21, 23, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 34 i 36 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka (1948 r.) i inne instrumenty Organizacji Narodów Zjednoczonych w dziedzinie praw człowieka, w szczególności Pakt praw obywatelskich i politycznych (1966 r.), Pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych (1966 r.), Konwencję w sprawie zniesienia wszelkich form dyskryminacji rasowej (1965 r.), Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (1979 r.), Konwencję o prawach dziecka (1989 r.), Międzynarodową konwencję o ochronie praw wszystkich pracowników-migrantów i członków ich rodzin (1990 r.) oraz Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych (2006 r.)⁽¹⁾,
- uwzględniając dokument ramowy w dziedzinie działalności gospodarczej i praw człowieka zatytułowany „Protect, Respect and Remedy” [Chronić, szanować i naprawiać] przedstawiony przez prof. Johna Ruggiego, specjalnego przedstawiciela Sekretarza Generalnego ONZ ds. poszanowania praw człowieka przez korporacje transnarodowe i inne przedsiębiorstwa, zatwierdzony jednomyślnie przez Radę Praw Człowieka ONZ w 2008 r. (rezolucja 8/7), a także niedawno opublikowane wytyczne w zakresie wdrażania tego dokumentu ramowego⁽²⁾ oraz wnioski Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 8 grudnia 2009 r., w których zwraca się uwagę na ważną rolę przedsiębiorstw w osiągnięciu pełnego poszanowania praw człowieka oraz ponownie podkreśla się pełne wsparcie Rady dla działań podejmowanych przez specjalnego przedstawiciela ONZ⁽³⁾,
- uwzględniając ostatnie sprawozdanie Johna Ruggiego, specjalnego przedstawiciela Sekretarza Generalnego ONZ ds. poszanowania praw człowieka przez korporacje transnarodowe i inne przedsiębiorstwa⁽²⁾,
- uwzględniając Europejską kartę społeczną, a w szczególności jej art. 5, 6 i 19⁽⁴⁾,
- uwzględniając Europejską konwencję o statusie prawnym pracowników migrujących⁽⁵⁾,
- uwzględniając konwencje Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP), szczególnie osiem podstawowych konwencji w sprawie swobody zrzeszania się i rzeczywistego uznawania prawa do negocjacji zbiorowych pracowników (konwencja nr 87 i nr 98), likwidacji wszystkich form pracy przymusowej lub obowiązkowej (konwencja nr 29 i nr 105), eliminacji dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu (konwencja nr 100 i 111) oraz skutecznej likwidacji pracy dzieci (konwencja nr 138 i nr 182)⁽⁶⁾,
- uwzględniając również konwencje MOP dotyczące postanowień o pracy (w umowach zawieranych przez władze publiczne) (konwencja nr 94) oraz dotyczące rokowań zbiorowych (konwencja nr 154)⁽⁷⁾,
- uwzględniając program działań na rzecz godnej pracy i globalny pakt na rzecz miejsc pracy opracowane przez MOP i przyjęte na podstawie globalnego konsensusu dnia 19 czerwca 2009 r. na Międzynarodowej Konferencji Pracy⁽⁸⁾,
- uwzględniając Deklarację dotyczącą sprawiedliwości społecznej na rzecz uczciwej globalizacji przyjętą zgodnie przez 183 państwa członkowskie MOP dnia 10 czerwca 2008 r.⁽⁹⁾,
- uwzględniając porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu (WTO)⁽¹⁰⁾ oraz deklarację przyjętą przez czwartą konferencję ministerialną, która odbyła się w listopadzie 2001 r. w Ad-Dausze, w szczególności jej ustęp 31⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ <http://www2.ohchr.org/english/law/>

⁽²⁾ <http://www.business-humanrights.org/SpecialRepPortal/Home/Protect-Respect-Remedy-Framework>

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/111819.pdf

⁽⁴⁾ <http://conventions.coe.int/Treaty/en/Treaties/Html/163.htm>

⁽⁵⁾ http://www.coe.int/t/dg3/migration/documentation/Default_conv_en.asp

⁽⁶⁾ <http://www.ilo.org/ilolex/english/convdisp1.htm>

⁽⁷⁾ *ibid.*

⁽⁸⁾ <http://www.ilo.org/jobspact/about/lang-en/index.htm>

⁽⁹⁾ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@dgreports/@cabinet/documents/publication/wcms_099766.pdf

⁽¹⁰⁾ http://www.wto.org/english/docs_e/legal_e/04-wto.pdf

⁽¹¹⁾ http://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/min01_e/mindecl_e.htm

Środa, 8 czerwca 2011 r.

- uwzględniając Układ ogólny w sprawie handlu usługami, szczególnie art. 1 ust. 2 lit. d, tzw. MODE 4 ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Światowej Komisji ds. Społecznego Wymiaru Globalizacji pt. „Sprawiedliwa globalizacja: tworzenie możliwości dla wszystkich” ⁽²⁾,
- uwzględniając oświadczenie przywódców wydane na szczycie państw grupy G20, który odbył się w dniach 24-25 września 2009 r. w Pittsburghu ⁽³⁾,
- uwzględniając najbardziej aktualną wersję wytycznych OECD dla przedsiębiorstw międzynarodowych ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1927/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji ⁽⁵⁾ oraz rozporządzenie je zmieniające (WE) nr 546/2009,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 96/71/WE z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia usług ⁽⁶⁾ (dyrektywa o delegowaniu pracowników),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 września 1996 r. w sprawie komunikatu Komisji na temat uwzględniania przestrzegania zasad demokracji i praw człowieka w umowach zawieranych przez Wspólnotę z państwami trzecimi ⁽⁷⁾ oraz swoją rezolucję z dnia 14 lutego 2006 r. w sprawie klauzuli dotyczącej praw człowieka i demokracji w umowach zawieranych przez Unię Europejską ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2001 r. w sprawie otwartości i demokracji w handlu międzynarodowym ⁽⁹⁾, w której żąda przestrzegania przez WTO podstawowych standardów socjalnych Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) oraz uznania przez Unię Europejską decyzji MOP, w tym ewentualnych wezwań do nałożenia sankcji, związanych z poważnym naruszeniem podstawowych standardów socjalnych,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie upowszechniania godnej pracy dla wszystkich ⁽¹⁰⁾, w której domaga się upowszechniania godnej pracy poprzez uwzględnianie standardów socjalnych w umowach handlowych zawieranych przez Unię Europejską, w szczególności w umowach dwustronnych,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2005 r. w sprawie społecznego wymiaru globalizacji ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2005 r. w sprawie wykorzystywania dzieci i pracy dzieci w krajach rozwijających się ze szczególnym zwróceniem uwagi na pracę dzieci ⁽¹²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2006 r. w sprawie sprawiedliwego handlu i rozwoju ⁽¹³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 maja 2007 r. w sprawie Europy w czasach globalizacji – zewnętrzne aspekty konkurencji ⁽¹⁴⁾, w odpowiedzi na komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego pt. „Globalny wymiar Europy – konkurowanie na światowym rynku. Wkład w strategię wzrostu gospodarczego i zatrudnienia UE” (COM(2006)0567),

⁽¹⁾ WTO: GATS, art. 1 ust. 2 lit. d = MODE 4.

⁽²⁾ Genewa, MOP 2004. <http://www.ilo.org/fairglobalization/report/lang-en/index.htm>

⁽³⁾ <http://www.pittsburghsummit.gov/mediacenter/129639.htm>

⁽⁴⁾ http://www.oecd.org/document/33/0,3746,en_2649_34889_44086753_1_1_1_1,00.html

⁽⁵⁾ Dz.U. L 48 z 22.2.2008, s. 82.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 18 z 21.1.1997, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 320 z 28.10.1996, s. 261.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 290E z 29.11.2006, s. 107.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 112E z 9.5.2002, s. 326.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 102E z 24.4.2008, s. 321.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 280E z 18.11.2006, s. 65

⁽¹²⁾ Dz.U. C 157E z 6.7.2006, s. 84.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 303E z 13.12.2006, str. 865.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 102E z 24.4.2008, s. 128.

Środa, 8 czerwca 2011 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 30 maja 2002 r. w sprawie zielonej księgi Komisji w sprawie wspierania europejskich ram na rzecz społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw ⁽¹⁾ oraz rezolucję z dnia 15 stycznia 1999 r. w sprawie standardów UE dla przedsiębiorstw europejskich prowadzących działalność w krajach rozwijających się - Europejski kodeks postępowania ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2007 r. w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw: nowe partnerstwo ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w międzynarodowych umowach handlowych ⁽⁴⁾
- uwzględniając swoje rezolucje w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym z krajami i regionami AKP, szczególnie rezolucje z dnia 26 września 2002 r. ⁽⁵⁾, 23 maja 2007 r. ⁽⁶⁾ i 12 grudnia 2007 r. ⁽⁷⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady na temat pracy dzieci z dnia 14 czerwca 2010 r. ⁽⁸⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 16 września 2010 r. pt. „Zmieniający się świat: wyzwanie dla EU” ⁽⁹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Społeczny wymiar globalizacji – wkład polityki unijnej w rozszerzenie korzyści na wszystkich” (COM(2004)0383),
- uwzględniając odnowioną europejską agendę społeczną z dnia 2 lipca 2008 r. (COM(2008) 0412),
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Upowszechnianie godnej pracy dla wszystkich – wkład Unii w realizację programu godnej pracy na świecie” (COM(2006)0249),
- uwzględniając konsultacje społeczne dotyczące ujawniania informacji niefinansowych przez przedsiębiorstwa, przeprowadzone przez Dział Sprawozdawczości Finansowej Dyrekcji Generalnej ds. Rynku Wewnętrznego i Usług ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Handel, wzrost i polityka światowa: polityka handlowa jako kluczowy element strategii Europa 2020” (COM(2010)0612),
- uwzględniając ogólny system preferencji obowiązujący od dnia 1 stycznia 2009 r. przewidujący zwiększenie liczby produktów zwolnionych z opłat celnych lub podlegających zmniejszonym opłatom, jak również nową zachętę dla szczególnie narażonych państw o specyficznych potrzebach handlowych, finansowych lub rozwojowych ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając umowy zawarte przez Unię Europejską z państwami trzecimi,
- uwzględniając w szczególności umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) a Unią Europejską podpisaną w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r., oraz zmiany do tej umowy z 2005 i 2010 r. ⁽¹²⁾

⁽¹⁾ Dz.U. C 187 E z 7.8.2003, s. 180.

⁽²⁾ Dz.U. C 104 z 14.4.1999, s. 180.

⁽³⁾ Dz.U. C 301 E z 13.12.2007, s. 45.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0446.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 273E z 14.11.2003, str. 305.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 102E z 24.4.2008, s. 301.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 323E z 18.12.2008, s. 361.

⁽⁸⁾ Konkluzje Rady na temat pracy dzieci z dnia 14.6.2010, 10937/1/2010.

⁽⁹⁾ Konkluzje Rady Europejskiej z dnia 16.9.2010, EUCO 00021/1/2010.

⁽¹⁰⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2010/non-financial_reporting_en.htm.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 211 z 6.8.2008.

⁽¹²⁾ http://ec.europa.eu/development/icenter/repository/second_revision_cotonou_agreement_20100311.pdf

Środa, 8 czerwca 2011 r.

- uwzględniając w szczególności zakończenie negocjacji pomiędzy UE a Kolumbią i Peru w sprawie podpisania wielostronnego porozumienia handlowego ⁽¹⁾,
- uwzględniając wysłuchanie na temat stosowania norm społecznych oraz w zakresie ochrony środowiska w negocjacjach handlowych, zorganizowane przez Parlament Europejski dnia 14 stycznia 2010 r.,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinie Komisji Rozwoju oraz Komisji Handlu Międzynarodowego (A7-0172/2011),
 - A. mając na uwadze, że wysokie standardy UE w zakresie ochrony socjalnej i ochrony praw człowieka mają decydujący wpływ na negocjacje Unii Europejskiej z państwami trzecimi w sprawie stosunków handlowych,
 - B. mając na uwadze, że ochrona praw gospodarczych i socjalnych jest obowiązkiem wszystkich państw członkowskich i wszystkich innych państw wynikającym z Powszechnej deklaracji praw człowieka Narodów Zjednoczonych oraz że obejmuje ona prawo każdego człowieka do zakładania związków zawodowych i przystępowania do nich w celu ochrony swoich interesów,
 - C. mając na uwadze, że podstawowe konwencje MOP są uznawane na arenie międzynarodowej jako podstawa sprawiedliwego handlu międzynarodowego i że niestety nie wszystkie państwa członkowskie całkowicie ich przestrzegają,
 - D. mając na uwadze, że zawieranie dwustronnych umów handlowych korzystnych zarówno dla Unii jak i dla partnerów handlowych leży w interesie Unii pod warunkiem, że obie strony przestrzegają praw zawartych w Powszechnej deklaracji praw człowieka,
 - E. mając na uwadze, że postawa wszystkich państw członkowskich musi jasno odzwierciedlać podstawowe zasady europejskiego modelu społecznego, kiedy w grę wchodzi sprawy społeczne i współpraca między państwami członkowskimi, oparte na otwartej metodzie koordynacji,
 - F. mając na uwadze, że demokracja i praworządność wymagają silnych i wolnych związków zawodowych oraz związków i ruchów społecznych, a także iż takie związki mają rację bytu wyłącznie w demokratycznej wspólnocie z podziałem władzy,
 - G. mając na uwadze, że według niektórych krajów rozwijających się, kiedy Unia wymaga przestrzegania międzynarodowych standardów pracy, wywiera ona na nie presję, by zrezygnowały ze swojej przewagi komparatywnej,
 - H. mając na uwadze, że Deklaracja MOP dotycząca sprawiedliwości społecznej na rzecz uczciwej globalizacji przyjęta zgodnie przez 183 państwa członkowskie MOP w 2008 r. stanowi, że naruszenie fundamentalnych zasad i praw w pracy nie może stanowić pretekstu ani być wykorzystane w jakikolwiek inny sposób jako uzasadniona przewaga komparatywna, a standardy pracy nie powinny być wykorzystywane dla protekcyjnych celów handlowych,
 - I. mając na uwadze, że niektóre państwa trzecie podejmują próby wprowadzenia procesu MODE 4 ⁽²⁾ podczas negocjowania umów handlowych z UE,

⁽¹⁾ <http://trade.ec.europa.eu/doclib/press/index.cfm?id=691>

⁽²⁾ WTO: GATS, art. 1 ust. 2 lit. d = MODE 4.

Środa, 8 czerwca 2011 r.

- J. mając na uwadze, że wiele przedsiębiorstw bierze na siebie odpowiedzialność społeczną (CSR) i dąży do zapewnienia przestrzegania na swoim obszarze wpływów standardów społecznych i środowiskowych, na przykład poprzez przystąpienie do inicjatywy ONZ „Global Compact” lub do dobrowolnych inicjatyw gospodarczych,
- K. mając na uwadze, że zasady CSR, w pełni uznane na płaszczyźnie międzynarodowej zarówno w obrębie OECD, MOP, jak i ONZ, dotyczą odpowiedzialnego zachowania, a w przede wszystkim przestrzegania obowiązujących przepisów, jakiego oczekuje się od przedsiębiorstw w dziedzinie zatrudnienia, stosunków społecznych, praw człowieka, środowiska naturalnego, interesów konsumentów i przejrzystości wobec nich oraz walki z korupcją;
- L. mając na uwadze, że przyjęcie zalecenia w sprawie odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw i zachęcanie do wprowadzania go w życie powinny stać się rzeczywistością na szczeblu UE,
- M. mając na uwadze, że globalizacja ułatwia mobilność pracowników między państwami członkowskimi i krajami niebędącymi członkami UE,
- N. mając na uwadze, że rola MOP w zakresie ustanawiania nowych standardów nie jest przestrzegana, pomimo zaangażowania MOP w ramach G20, ogólnościowego uznania programu godnej pracy oraz włączenia zatrudnienia i godnej pracy do milenijnego celu rozwoju nr 1,
- O. mając na uwadze, że należy przypomnieć bezwarunkową konieczność poszanowania prawa do zrzeszania się i do skutecznych rokowań zbiorowych,
- P. mając na uwadze, że należy wspierać program godnej pracy,
- Q. mając na uwadze, że sprawą wyjątkowej wagi jest zapobieganie wszelkim formom dyskryminacji płacowej zgodnie z zasadą prawa do równej płacy za taką samą pracę postulowaną w art. 23 Powszechnej deklaracji praw człowieka,
- R. mając na uwadze, że śródkresowa ocena ogólnego systemu preferencji UE (GSP) ⁽¹⁾ pokazuje, iż system handlowy GSP+, który nakłada na państwa beneficjentów obowiązek ratyfikacji i skutecznego wdrożenia konkretnych konwencji międzynarodowych w dziedzinie praw człowieka, podstawowych standardów pracy, zrównoważonego rozwoju i prawidłowego zarządzania, miał znaczący pozytywny wpływ na równość płci w tych krajach,
- S. mając na uwadze, że należy wspierać ochronę pracowników,
- T. mając na uwadze, że należy wspierać ratyfikację i stosowanie konwencji MOP uznanych przez MOP za aktualne, w celu stopniowego zwiększania zakresu oddziaływania czterech filarów godnej pracy (tj. zatrudnienia, ochrony socjalnej, dialogu społecznego i praw pracowniczych), ze szczególnym uwzględnieniem konwencji w dziedzinie zarządzania socjalnego: konwencji nr 81 i 129 dotyczących inspekcji pracy, konwencji nr 122 dotyczącej polityki zatrudnienia oraz konwencji nr 144 dotyczącej trójstronnych konsultacji,
- U. mając na uwadze, że w europejskiej agendzie społecznej z dnia 2 lipca 2008 r. (COM(2008)0412) wezwano państwa członkowskie UE do wznowienia wysiłków na rzecz ratyfikacji i wdrożenia konwencji MOP, które zostały przez MOP uznane za aktualne, w celu dawania przykładu partnerom na całym świecie,

⁽¹⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2010/may/tradoc_146196.pdf

Środa, 8 czerwca 2011 r.

- V. mając na uwadze, że w wielu krajach na skuteczne wdrażanie międzynarodowych standardów pracy negatywnie wpływają niewystarczająco sprawne organy administracyjne odpowiedzialne za realizację polityki w dziedzinie pracy oraz brak możliwości po stronie partnerów społecznych,
- W. mając na uwadze, że w sprawozdaniu MOP w sprawie światowych tendencji w dziedzinie zatrudnienia z 2011 r. szacuje się, iż w 2009 r. w ogólnoświatowej skali 50,1 % wszystkich pracowników, tj. 1,53 mld, znajdowało się w niepewnej sytuacji zawodowej⁽¹⁾ oraz mając na uwadze, że kryzys finansowo-gospodarczy zahamował spadek liczby osób w niepewnej sytuacji zawodowej zanotowany przed 2008 r. i odwrócił tendencje,
- X. mając na uwadze, że w sprawozdaniu MOP z 2010 r. dotyczącym bezpieczeństwa socjalnego na świecie stwierdza się, iż ponad połowa wszystkich pracowników nie ma ochrony socjalnej, oraz mając na uwadze wznowione zainteresowanie rozszerzeniem zakresu ochrony socjalnej, w tym także wspieraniem systemów zabezpieczenia społecznego,

Ogólne zasady

1. przypomina, że celem UE jest odgrywanie wiodącej roli na świecie w zakresie polityki społecznej poprzez wspieranie celów społecznych na całym świecie; podkreśla istotną rolę Parlamentu Europejskiego, którego wpływ zdecydowanie się zwiększył dzięki postanowieniom traktatu z Lizbony;
2. przypomina również, że przy analizie strategii politycznych oraz celów wspólnotowych należy wziąć pod uwagę horyzontalną klauzulę społeczną zawartą w art. 9 TFUE, zgodnie z którą np. w odniesieniu do art. 46, art. 49 TFUE lub polityki handlowej UE Wspólnota nie może ignorować wymogów interesu publicznego⁽²⁾;
3. przypomina ponadto, że art. 7 TFUE wymaga spójności polityki UE oraz, że ustawodawca musi brać pod uwagę wszystkie cele UE i działać zgodnie z zasadą przyznania kompetencji, co oznacza, że musi zachować prawidłową równowagę między różnymi celami i / lub interesami przy przyjmowaniu aktów w oparciu o konkretną podstawę prawną⁽³⁾;
4. nalega, aby państwa członkowskie przestrzegały podstawowych konwencji MOP, w szczególności w odniesieniu do znoszenia barier ograniczających swobodę zrzeszania się i rokowań zbiorowych, powstałych poprzez zachęcanie do pozornego samozatrudnienia lub poprzez zmuszanie ludzi do odstąpienia od układów zbiorowych;
5. wzywa strony umów o wolnym handlu, aby zobowiązały się – zgodnie z zobowiązaniami wynikającymi z członkostwa w Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) i z Deklaracji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej podstawowych zasad i praw w pracy i dalszych działań, przyjętej przez Międzynarodową Konferencję Pracy na 86. sesji w 1998 r. – do poszanowania, promowania oraz realizacji w swoich przepisach prawnych i praktykach zasad dotyczących praw podstawowych, mianowicie:
 - (a) wolności zrzeszania się i faktycznego uznawania prawa do rokowań zbiorowych,
 - (b) likwidacji wszelkich form pracy przymusowej lub obowiązkowej,
 - (c) faktycznego zniesienia pracy dzieci oraz
 - (d) zlikwidowania dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu;

⁽¹⁾ Niepewna sytuacja zawodowa: pojęcie obejmuje osoby pracujące na własny rachunek oraz nieopłacanych pracowników rodzinnych. Wskaźnik niepewności zatrudnienia jest jednym z oficjalnych wskaźników zatrudnienia milenijnych celów rozwoju w ramach celu nr 1: Wyeliminowanie skrajnego ubóstwa i głodu

⁽²⁾ Opinia dotycząca zakresu art. 9 TFUE (horyzontalne świadczenia społeczne) wydana przez służbę prawną PE na prośbę przewodniczącego komisji EMPL (SJ-00004/10), ust. 15.

⁽³⁾ Idem, ust. 8.

Środa, 8 czerwca 2011 r.

Współpraca międzynarodowa – sojusz społeczny

6. przypomina, że UE jest postrzegana na całym świecie jako miejsce przyciągające migrację i atrakcyjny partner ze względu na wyjątkowe połączenie dynamiki gospodarczej i modelu społecznego;
7. podkreśla, że europejski model społeczny oferuje równe szanse w edukacji, szkoleniu i na rynku pracy, a także równy dostęp do usług socjalnych, stanowiące główne filary sukcesu gospodarczego;
8. uważa, że nieprzestrzeganie podstawowych międzynarodowych norm społecznych jest formą społecznego i środowiskowego dumpingu szkodzącego europejskim przedsiębiorstwom i pracownikom;
9. wzywa Komisję i państwa członkowskie do współpracy z organizacjami międzynarodowymi na rzecz poprawy społecznego wymiaru globalizacji, mając jako punkt odniesienia europejski model społeczny;
10. podkreśla znaczenie spójnego działania w dziedzinie ochrony socjalnej wewnątrz Unii i poza nią;
11. proponuje rozwój dialogu ze wszystkimi zaangażowanymi stronami, podkreślającego znaczenie kwestii społecznych oraz skupiającego się na wdrażaniu i wprowadzaniu w życie pragmatycznych i zrównoważonych rozwiązań; podkreśla w tym kontekście znaczenie podnoszenia świadomości partnerów społecznych w zakresie ich praw i obowiązków;
12. uważa, że konieczne jest wzmocnienie roli właściwych instytucji międzynarodowych (w szczególności Międzynarodowej Organizacji Pracy, Światowej Organizacji Handlu, Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju oraz Organizacji Narodów Zjednoczonych), a także wzmocnienie ich współpracy w celu opracowania, wprowadzenia w życie i promowania podstawowych międzynarodowych norm społecznych oraz odpowiednich sankcji za ich nieprzestrzeganie;
13. opowiada się za niezawieraniem przez Unię umów handlowych z krajami, które nie przestrzegają praw człowieka i podstawowych standardów pracy;
14. popiera utworzenie narzędzi na rzecz zrównoważonego, opartego na wzajemnym szacunku dialogu z krajami partnerskimi i dąży do rozwoju zasobów własnych krajów partnerskich, w szczególności krajów rozwijających się, dzięki któremu będą one mogły rozważnie rozwijać sektory gospodarcze;
15. wzywa również Komisję, aby podczas negocjacji dostosowywała wymagania adekwatnie do poziomu rozwoju każdego kraju partnerskiego; proponuje w związku z tym, aby Komisja sporządziła listę dodatkowych zasad, które stopniowo i w elastyczny sposób zostaną wprowadzone w życie, z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej, społecznej i środowiskowej danego kraju partnerskiego;
16. uważa, że na terytorium kraju partnerskiego, jak również na terytorium państw członkowskich, wprowadzanie w życie tych podstawowych norm musi podlegać stałemu monitorowaniu przez niezależne organy oraz że niestosowanie lub naruszenie tych norm, stwierdzone na podstawie wcześniej ustalonych kryteriów, powinno być karane przy użyciu skutecznych i przejrzystych procedur;
17. uważa, że te zasady muszą być stosowane w całości i ani wolne obszary celne, ani tzw. „umowy z krajem przyjmującym” nie mogą być powodem odstąpienia od nich;
18. wzywa Komisję i państwa członkowskie do współpracy z krajami partnerskimi w zakresie zwalczania dyskryminacji ze względu na płeć oraz wszelkich form przemocy wobec kobiet, a także w zakresie realizacji zasady równości płci zarówno w Unii, jak i poza nią zgodnie z zasadami milenijnych celów rozwoju i pekińską platformą działania; wzywa w związku z tym Komisję i państwa członkowskie do wprowadzenia środków, które istotnie wzmocnią status prawny i społeczny kobiet, w celu wykorzystywania ich potencjału na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego;

Środa, 8 czerwca 2011 r.

19. z zadowoleniem odnosi się do upowszechniania równości płci w państwach i na terytoriach rozwijających się za sprawą obecnych i przyszłych porozumień handlowych GSP; zwraca się o to, aby ratyfikacja i skuteczne wdrożenie konwencji międzynarodowych w sprawie równości płci były warunkiem wstępnym dla wszystkich zewnętrznych porozumień handlowych i umów o partnerstwie gospodarczym;

20. wzywa ponadto Komisję i państwa członkowskie do wzajemnej współpracy oraz do współpracy z krajami partnerskimi na rzecz ochrony szczególnie narażonych grup społecznych oraz na rzecz zwalczania dyskryminacji, nie tylko ze względu na płeć, ale również ze względu na pochodzenie rasowe lub etniczne, religię lub przekonania, niepełnosprawność, wiek, lub orientację seksualną; zwraca szczególną uwagę na osoby zmagające się z rozlicznymi formami dyskryminacji i trudnościami, celem zajęcia się pierwotnymi przyczynami ubóstwa;

21. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby likwidacja pracy dzieci oraz poszanowanie ich praw stało się priorytetem podczas zawierania porozumień handlowych, rozmów z innymi krajami czy współpracy na rzecz rozwoju, a także zauważa, że sektor prywatny ma do odegrania kluczową rolę w zakresie poszanowania praw dzieci; uważa, że środki służące zwalczaniu pracy dzieci powinny zawierać tworzenie godnych miejsc pracy dla dorosłych przy jednoczesnym umożliwieniu dzieciom zdobywania odpowiedniego wykształcenia; wzywa ponadto do uruchomienia w UE specjalnego numeru telefonicznego dotyczącego pracy dzieci, pod którym obywatele mogą zgłaszać przedsiębiorstwa korzystające z pracy dzieci na całym świecie; uważa, że linia ta powinna mieć niewielkie, ale wystarczające możliwości pozwalające na publikowanie rocznego sprawozdania z e swoich ustaleń;

22. podkreśla, że wydatki Unii w kontekście współpracy na rzecz rozwoju, układów o stabilizacji i stowarzyszeniu i porozumień handlowych są niepowtarzalną szansą, aby pomóc krajom partnerskim we wprowadzeniu skutecznych struktur w zakresie edukacji, kształcenia zawodowego, instytucji rynku pracy oraz ochrony socjalnej mających na celu lepsze zabezpieczenie społeczne i gospodarcze, a tym samym większy dobrobyt;

23. nalega, aby Komisja i państwa członkowskie w kontekście współpracy na rzecz rozwoju i pomocy zewnętrznej wspierały wdrażanie programów na rzecz godnej pracy, które odzwierciedlają krajowe potrzeby i priorytety w dziedzinie zatrudnienia i polityki społecznej oraz opierają się na porozumieniu trójstronnym (pracodawcy, pracownicy, strona rządowa); ponadto wzywa Komisję i państwa członkowskie do lepszego zintegrowania celów społecznych i celów w dziedzinie zatrudnienia w sektorach gospodarczych i handlowych w ramach współpracy na rzecz rozwoju i pomocy zewnętrznej;

24. wzywa Komisję i państwa członkowskie do współpracy z krajami partnerskimi na rzecz podniesienia jakości kwalifikacji obywateli, które są związane z nowymi miejscami pracy i zatrudnieniem, co przyczyni się do szybszego osiągnięcia stabilności i dobrobytu, stworzenia społeczeństwa integracyjnego, a także dobrego sprawowania rządów, zwłaszcza w sąsiedztwie UE;

25. wzywa do wprowadzenia funkcji attaché ds. społecznych w ramach nowej Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych w celu zwiększenia jej efektywności w obszarze polityki społecznej, a w szczególności w celu zapewnienia, że godna praca dla wszystkich jest głównym celem polityki;

26. uznaje, że choć w dwustronnych umowach handlowych zauważa się w skali międzynarodowej stopniową tendencję do większej akceptacji standardów pracy i standardów socjalnych związanych z programami działań w zakresie handlu, umowy o wolnym handlu wciąż na ogół w niewielkim stopniu uwzględniają standardy socjalne; wyraża ubolewanie, że UE nie ma jednolitego wzorca „klauzuli społecznej”, którą należałoby umieścić we wszystkich dwustronnych umowach handlowych; wzywa UE do włączenia klauzuli społecznej do wszystkich umów o handlu zewnętrznym UE zgodnie z innymi standardami uzgodnionymi i uznanymi na szczeblu międzynarodowym (np. podstawowymi standardami pracy MOP), uwzględniając umowy zawarte w ramach WTO;

Środa, 8 czerwca 2011 r.

27. przypomina, że istniejące praktyki w WTO powinny przynosić równe korzyści krajom rozwijającym się, jak i krajom rozwiniętym;

28. przypomina, że polityka konkurencji i polityka społeczna muszą być ze sobą powiązane i podkreśla, że europejski model społeczny nie może w żadnym przypadku ulec osłabieniu na rzecz konkurencyjności i rzekomych korzyści gospodarczych; ponownie podkreśla, że europejski model społeczny ma stanowić wzór w zakresie ochrony pracowników dla krajów rozwijających się;

Odpowiedzialność społeczna przedsiębiorstw

29. przypomina, że celem UE jest nie tylko uczynienie Europy liderem w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw (CSR), ale również promowanie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w realizowanych przez Unię strategiach w zakresie polityki zewnętrznej; dostrzega działania Komisji na rzecz propagowania najlepszej praktyki w dziedzinie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw wśród europejskich przedsiębiorstw prowadzących działalność za granicą, ale podkreśla, że Komisja powinna w większym stopniu uwzględnić znaczenie certyfikacji i oznakowań poświadczających przestrzeganie przez przedsiębiorstwa zasad społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw;

30. uważa, że społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw jest przydatną i niewiązącą formą zaangażowania przedsiębiorstw; zaleca dalszy, bardziej ukierunkowany rozwój społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw między innymi poprzez normę ISO 26000, inicjatywę ONZ „Global Compact” lub wytyczne OECD dla wielonarodowych korporacji, czy poprzez łączenie CSR z szerszymi inicjatywami wspierającymi godną pracę w sektorze, w społecznościach, na szczeblu krajowym i regionalnym, takimi jak program MOP na rzecz lepszej pracy czy program SCORE angażujące pracowników, pracodawców, władze i inne zainteresowane strony;

31. podkreśla, że na szczeblu UE nie powinno się przyjmować żadnej dyrektywy regulującej odpowiedzialność społeczną przedsiębiorstw ani wprowadzającej ją w życie;

32. uważa, że w swoim przyszłym komunikacie dotyczącym umiędzynarodowienia działalności MŚP Komisja powinna zaproponować działania umożliwiające wspieranie i promowanie inicjatyw tych przedsiębiorstw na rzecz społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, które odbywałyby się zgodnie z zasadą „najpierw myśleć w małej skali” („think small first”) i uwzględniłyby ich specyfikę;

33. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia starań w celu zapewnienia, że wytyczne OECD dotyczące wielonarodowych przedsiębiorstw zostaną wzmocnione przy okazji ich obecnej aktualizacji, ich stosowanie w „konkretnych przypadkach” zostanie utrzymane i poprawione oraz zostaną wprowadzone najlepsze praktyki dla krajowych punktów kompleksowej obsługi, z uwzględnieniem przeglądu dotyczącego sposobu, w jaki Unia Europejska mogłaby lepiej wypełniać swoje zobowiązania na rzecz takich punktów za pomocą delegacji Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych;

34. podkreśla, że CSR powinna objąć nowe obszary, takie jak organizacja pracy, równe szanse i włączenie społeczne, środki antydyskryminacyjne, rozwój kształcenia i szkolenia przez całe życie; podkreśla, że koncepcja CSR powinna obejmować np. jakość pracy, równe wynagrodzenie i perspektywy zawodowe oraz promowanie innowacyjnych projektów, co przyczyniłoby się do przejścia na zrównoważoną gospodarkę;

35. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o zachęcanie przedsiębiorstw mających swoje siedziby w UE do poszanowania praw człowieka, w tym praw gospodarczych i socjalnych, oraz środowiska we wszystkich ich globalnych działaniach, zwłaszcza tych przeprowadzanych przez ich spółki zależne i inne powiązane podmioty prawne;

36. podkreśla, że przestrzeganie surowych standardów ochrony środowiska przez przedsiębiorstwa z UE w państwach trzecich powinno być postrzegane za tak samo ważne jak przestrzeganie praw pracowników, ponieważ szkody środowiskowe prawie zawsze stanowią zagrożenie dla zdrowia pracowników, prowadzą do zniszczenia gruntów rolnych, zasobów rybnych oraz innych zasobów gospodarczych, tym samym pozbawiając wielu ludzi podstaw utrzymania;

Środa, 8 czerwca 2011 r.

37. podkreśla, że przedsiębiorstwa europejskie, jednostki zależne i ich podwykonawcy, z uwagi na ich wagę w międzynarodowych wymianach handlowych, odgrywają zasadniczą rolę w promowaniu i upowszechnianiu norm społecznych oraz norm pracy na świecie, i dlatego ich działanie powinno być zgodne z wartościami europejskimi i normami uznanymi na szczeblu międzynarodowym; jest zdania, że słuszne i właściwe byłoby uznanie europejskich przedsiębiorstw, które przenoszą swoją produkcję do krajów o niższym poziomie zobowiązań socjalnych, za winne, również przed sądami europejskimi, ewentualnych szkód lub negatywnych konsekwencji zewnętrznych ponoszonych przez ludność lokalną;

38. wzywa Komisję do wprowadzenia poprawek do jej wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (2010/0383 (COD)) oraz poprzez tworzenie dodatkowych podstaw jurysdykcji w celu umożliwienia osobom wysuwającym roszczenia pozywanie spółek zależnych z siedzibą w kraju trzecim wraz z ich europejską firmą-matką;

39. wzywa Komisję do opowiedzenia się za włączeniem wymiaru CSR do wielostronnych polityk handlowych zarówno na forach międzynarodowych, które wsparły koncepcję CSR, przede wszystkim takich jak OECD i MOP oraz WTO po rundzie dauhańskiej;

40. wzywa Komisję do systematycznego włączania rozdziału dotyczącego zrównoważonego rozwoju zawierającego wiążącą prawnie „klauzulę CSR” do umów o wolnym handlu i umów inwestycyjnych negocjowanych z państwami trzecimi;

41. proponuje, aby ta klauzula „CSR” dotycząca społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw obejmowała obowiązek przestrzegania ośmiu konwencji podstawowych oraz czterech konwencji priorytetowych MOP, zachęty dla przedsiębiorstw do podjęcia zobowiązań w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, a także obowiązek przedsiębiorstw i grup przedsiębiorstw dotyczący zachowania należytej staranności, tzn. obowiązek podejmowania działań mających na celu identyfikowanie takich zjawisk jak naruszenia praw człowieka i praw z zakresu ochrony środowiska, korupcja, uchylanie się od obowiązków podatkowych i zapobieganie tym zjawiskom, w tym w odnośnych jednostkach zależnych i łańcuchach zaopatrzenia (czyli ich sferze wpływów);

Prawa pracownicze i warunki pracy

42. wzywa wszystkie państwa członkowskie do poszanowania i promowania podstawowych standardów pracy MOP, do poszanowania konwencji wydanych dotąd w dziedzinie społecznej oraz do konkretnego stosowania zawartych w nich zasad, które odnoszą się do podstawowych praw pracowniczych;

43. podkreśla, że w kilku krajach posiadających status GSP Plus zgłaszano powtarzające się naruszenia podstawowych standardów pracy, ale nie doprowadziło to do wstrzymania preferencji; uważa, że brak egzekwowania uwarunkowań podważa ambitne dążenie UE do wspierania polityki społecznej i podstawowych standardów pracy na całym świecie oraz jest niezgodne z zasadą spójności polityki na rzecz rozwoju;

44. z zadowoleniem przyjmuje opracowany przez MOP system nadzoru nad międzynarodowymi standardami pracy, który jest unikalny w skali międzynarodowej i przyczynia się do wdrażania zapisów konwencji przez ratyfikujące je kraje; podkreśla, że w przypadku pojawienia się problemu MOP powinna wspierać kraje w drodze dialogu społecznego oraz udzielając im pomocy technicznej;

45. wzywa Komisję do wspierania ściślejszej współpracy WTO z MOP, poprzez umożliwienie MOP dostarczania WTO ekspertyz podczas sporów handlowych, w celu osiągnięcia standardów pracy i włączenia godnej pracy w główny nurt działań WTO oraz zapobiegania zagrożeniom stojącym przed rozwojem społecznym;

46. jest zdania, że polityka Unii w zakresie rozwoju kapitału ludzkiego oraz reform rynku pracy powinna koncentrować się zarówno na pojedynczych osobach, jak i na instytucjach;

47. wyraża zaniepokojenie praktykami niektórych państw trzecich stosujących proces typu MODE 4 w swojej działalności handlowej; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by dążyły do tworzenia takiej struktury migracji międzynarodowej, która pozwoli uniknąć wyzysku i zjawiska drenażu mózgow;

Środa, 8 czerwca 2011 r.

48. wspiera inicjatywy wzmacniające rozwój dialogu i współpracy partnerów społecznych w krajach partnerskich i na szczeblu międzynarodowym oraz wzywa Komisję do dalszego rozwijania istniejących programów ze szczególnym uwzględnieniem tych zmierzających do zwiększenia uprawnień instytucyjnych partnerów społecznych w zakresie opracowywania polityki i jej wdrażania;

49. popiera bez wyjątków prawo do zrzeszania się związków zawodowych oraz do przeprowadzania zbiorowych rokowań w celu tworzenia, poprawy i ochrony godnych warunków pracy;

50. przypomina wytyczne UE w sprawie różnych kwestii związanych z prawami człowieka stanowiące silny sygnał polityczny, że chodzi tu o priorytety dla Unii; zwraca się w związku z tym do Rady o przyjęcie podobnych wytycznych w oparciu o osiem podstawowych konwencji MOP, które mają być stosowane jako praktyczne narzędzie UE, wspomagające rozwój zewnętrznej polityki społecznej Unii; ponownie podkreśla, że poszanowanie międzynarodowego prawa w zakresie praw człowieka pozostaje wiążącym zobowiązaniem dla wszystkich przedsiębiorstw zgodnie z powszechną deklaracją;

51. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania proaktywnego podejścia do kwestii społecznych skutków dostosowań i restrukturyzacji związanych z globalizacją;

Zarządzanie gospodarką na szczeblu światowym

52. z zadowoleniem odnosi się do organizowania spotkań G20 na szczeblu ministrów spraw społecznych i wzywa Komisję do aktywnego w nich uczestnictwa; wyraża ubolewanie, że działania następcze na szczeblu UE pozostają na ogół niezadowolające;

53. wzywa Komisję i państwa członkowskie do włączenia kwestii związanych z zatrudnieniem i polityką społeczną, w tym także tych dotyczących równouprawnienia płci, do wszystkich negocjacji dotyczących struktury zarządzania gospodarką na szczeblu światowym i dialogów makroekonomicznych;

54. wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania dobrych rządów w obszarze finansowym, podatkowym i sądowniczym jako sposobu na poprawę społecznego wymiaru globalizacji;

55. wzywa Komisję, by zaleciła państwom członkowskim realizację i ratyfikację konwencji MOP, uznanych przez MOP za aktualne, w celu poprawy praw pracowniczych i warunków pracy w Unii Europejskiej oraz w krajach partnerskich mających na celu sprawiedliwą i powszechną globalizację poprzez większą spójność zewnętrznego wymiaru polityki gospodarczej i społecznej państw członkowskich; w tym kontekście zwraca się do Komisji, aby zachęcała państwa członkowskie do przeprowadzania okresowych przeglądów celem zbadania wpływu polityki gospodarczej, finansowej i handlowej;

56. uważa, że rozprzestrzenianie się międzynarodowych organów regulacyjnych wywołuje pilne kwestie dotyczące spójności i skuteczności międzynarodowego porządku prawnego, zwłaszcza w odniesieniu do praw w zakresie ochrony pracowników i praw podstawowych;

57. proponuje, aby zmiana definicji ogólnoswiatowego sprawowania rządów była ukierunkowana na większą integrację organów regulacyjnych z porządkiem prawnym ONZ i na większe poszanowanie zasad popieranym przez jej wyspecjalizowane agencje, zwłaszcza MOP i WHO;

*

* *

58. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.